

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 28(670)

Субота, 12 липня 1980 року

Ціна 2 коп.

XXVI З'їзду КПРС — ГІДНУ ЗУСТРІЧ!

БУДЕ ДОДАТКОВА ПРОДУКЦІЯ

Звістка про Пленум Центрального Комітету КПРС, доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва про скликання в лютому 1981 року чергового XXVI з'їзду КПРС швидко облетіла дільниці і цехи Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

А в обідню перерву в цеху на мітинг зібралися робітники, інженери-технічні працівники і службовці штампувальної, пресувальної і складальної дільниць. Заступник секретаря партбюро з ідеологічної роботи І. П. Катаєв, голова профкому А. Є. Аляб'єв, заст. генерального директора з виховної роботи Т. Г. Сєзнова, начальники дільниць М. А. Белога і А. А. Король, штампувальник А. І. Іванов, майстер А. С. Гаврилова, бригадир

слюсарів-складальників Л. А. Букаленко у своїх виступах цілком і повністю схвалили внутрішню і зовнішню політику ЦК КПРС, його Політбюро на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим.

Учасники мітингу запевнили рідну партію, що, широко розгорнувши соціалістичне змагання, з честю виконають завдання завершального року десятої п'ятирічки і випустять додаткової продукції понад завдання 1980 року на 300 тисяч карбованців, а план двох місяців 1981 року — до дня відкриття XXVI з'їзду КПРС — 23 лютого.

Б. ТУРКІН,
ст. майстер інструментально-го цеху,
В. ПАЦЮК.

Працелюбство, сумлінне ставлення до виконання виробничих обов'язків допомогли Марії Миколаївні Хотині завоювати авторитет і повагу серед товаришів по роботі. Її призначено бригадиром дільниці пошиву № 1 Ужгородського УВП-2.

М. Хотина — ударник комуністичної праці, хороший наставник молоді. Норми виробітку виконує на 130—140 процентів. План десятої п'ятирічки вона виконала в жовтні 1979 року, а тепер активно включилася в передз'їздівське соціалістичне змагання. Трудівниця прагне ознаменувати форум комуністів вагомими виробничими показниками.

Фото П. МІНЬКА.

З ПІДНЕСЕННЯМ

Член нашого Товариства Валентина Олексіївна Ванікеєва працює на Житомирському заводі «Автозапчастина» лише п'ять років. Але за цей короткий час передова робітниця домоглася високих виробничих показників. Ось що про неї розповідає начальник зміни майстер Л. Ткачук:

— Валентина Ванікеєва працює в першому механічному цеху. За короткий строк вона оволоділа двома суміжними спеціальностями — протягувальниця і зубонарізувальниця. Працюючи, завжди дбає про якість. Дисциплінована, зосереджена, уважна. Свій досвід охоче передає молоді.

Ударниця комуністичної праці систематично виконує змінні норми — протягувальниця і зубонарізувальниця п'ятирічки вона тричі нагороджувалася почесними грамотами, а у 1979 році її портрет занесено на заводську Дошку пошани.

Ставши на ударну передз'їздівську трудову вахту, передова робітниця зобов'язалася достроково завершити завдання 1980 року, а двомісячний план 1981 р. — до дня відкриття XXVI з'їзду КПРС.

м. Житомир.

М. ГУРМАН.

За мирну працю

23 червня 1980 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, який прийняв постанову про скликання 23 лютого 1981 року чергового XXVI з'їзду КПРС. З'їзд рідної Комуністичної партії — це величезна історична подія в житті партії і радянського народу. На ньому буде підбито підсумки героїчної праці радянських людей у виконанні завдань десятої п'ятирічки. З'їзд намітить плани дальшого економічного і соціального розвитку на XI п'ятирічку, накреслить заходи в боротьбі за дальше зміцнення миру в усьому світі.

Нас, нечуючих ветеранів війни та праці, радує те, що КПРС ставить перед собою найбагатіші завдання — боротьба за щастя радянських людей, за збереження миру, який дістався нашому народу дорогою ціною.

Ми схвалюємо ленінський зовнішньополітичний курс рідної Комуністичної партії на розрядку міжнародної напруженості, зміцнення миру в усьому світі.

І. ЗІНЧЕНКО,
ветеран Великої Вітчизняної війни і праці.
Дніпропетровська область.

Вчасно і якісно виконувати планові завдання повсякчас — такому правилу підпорядковані дії і прагнення трудівників Івано-Франківського УВП.

Рациональному використанню робочого часу, резервів виробництва надають тут постійної уваги.

Серед переможців соціалістичного змагання часто називають імена таких робітників, як ударник комуністичної праці швачка-мотористка Ірина Дмитрівна Боряляк, робітник, що пришиває гудзики, комсомолець ударник комуністичної праці Іван Романович Приймак.

На знімку (зліва направо): І. Боряляк, майстер дільниці молодий спеціаліст Іванова Тетяна Василівна та І. Приймак спільно вирішують виробничі питання.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ВИХОВАННЯ—НА РІВЕНЬ ВИМОГ ДНЯ

Заслухавши інформацію голови комісії Запорізької облпрофради по роботі серед глухих робітників і службовців тов. Кургу Г. Г. про стан виховної і культурно-масової роботи серед членів Товариства в світлі виконання постанови ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», Комісія Укрпрофради відмітила, що профспілкові комітети, їх комісії та організації УТОГ проводять певну роботу по посиленню виховної і культурно-масової роботи серед нечуючих.

З метою обміну досвідом та ознайомлення з новими формами роботи, що застосовуються в культурно-масовій роботі, в 1979 році в області проведено п'ять семінарів працівників культзакладів УТОГ. На пленумі обліку проаналізовано стан масово-політичної роботи серед глухих, намічено заходи для її поліпшення.

Виховна і культурно-масова робота тісніше пов'язується з практичними завданнями трудових колективів, збагачився її зміст і форми. Повсюди пройшло вивчення творів Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження» і «Ціліна».

Більш актуальною стала тематика лекцій, що читаються в культзакладах і червоних кутках держпідприємств. Провідне місце в планах роботи клубів, комісій ФЗМК, інструкторів-перекладачів займає ленінська тематика. Поліпшився зміст туристсько-екскурсійної роботи.

Разом з тим, Комісія Укрпрофради відмітила, що виховна і культурно-масова робота серед глухих області ще не повною мірою відповідає завданням, висунутим в постанові ЦК КПРС.

На заводі «Комунар», де трудиться 80 чоловік нечуючих, немає червоного кутка і постійного місця для роботи інструкторів-перекладачів. Внаслідок цього культурно-виховна робота проводиться не систематично. Глухі робітники слабо орієнтуються в основних подіях країни і питаннях міжнародного життя. Не використовуються можливості для економічної освіти і підвищення кваліфікації робітників.

Недостатньо здійснюється ідейно-виховна робота на Першотрав-

невому виробничому об'єднанні м. Бердянська та Мелітопольському заводі «Побутмаш». На цих підприємствах не створено умов праці для робітників з порушеннями слуху, не проявляється піклування про молодих трудівників, про оздоровлення і санаторно-курортне лікування глухих. Мають місце випадки порушення нечуючими трудової дисципліни, пияцтва, безпідставного звільнення з роботи молоді. Комісія по роботі серед глухих на заводі «Побутмаш» не організована, а на Першотравневому об'єднанні створена формально.

Не проводиться виховна робота і культурне обслуговування нечуючих, що працюють на підприємствах держпромисловості невеликими групами в м. Мелітополі та Бердянську. Слабо використовуються фонд бібліотек Товариства і демонстрування кінофільмів з субтитрами. Окремі культзаклади УТОГ недооцінюють виховної ролі соціалістичного змагання. В оформленні Запорізького і Мелітопольського будинків культури та Бердянського клубу глухих не відображена організація соціалізації, недостатньо пропагується досвід передовиків виробництва.

Комісія облпрофради, галузеві комітети слабо здійснюють контроль і недостатньо подають практичної допомоги профспілковим комітетам в проведенні виховної роботи, не проводять навчання профспілкового активу.

Комісіям Запорізької облпрофради, ФЗМК і обкомів профспілки по роботі серед глухих рекомендовано спільно з обліком УТОГ вжити заходів до усунення наявних недоліків: посилити виховну роботу серед нечуючих за місцем їх праці і проживання, особливу увагу приділити вихованню молоді, надавати допомогу молодим робітникам і колгоспникам в оволодінні професійною майстерністю, у підвищенні загальноосвітнього і культурно-технічного рівня, створювати їм необхідні умови для здобуття середньої освіти.

Комісіям облпрофрад по роботі серед глухих спільно з обліком УТОГ запропоновано проаналізувати стан виховної роботи і вжити заходів для усунення наявних недоліків.

ЗАВТРА — ДЕНЬ РИБАЛКИ

НОВОСЕЛИ ПРІСНИХ ВОД

На Черкаському рибкомбінаті закінчується будівництво лиманного господарства «Червона слобода», яке буде введено в експлуатацію цього року. Воно займає 2400 гектарів мілководь Кременчуцького водоймища.

Факт коментує начальник Головного управління рибного господарства внутрішніх вод УРСР В. П. Горюшко:

Нове лиманне господарство на Черкаському рибкомбінаті — одне з ланок у системі заходів по виконанні постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому розвитку рибництва і збільшенню вилову риби в прісноводних водоймах країни».

У восьмій і дев'ятій п'ятирічках рибні багатства прісноводних вод України подвоювались. У 1979 році вони зросли порівняно з 1965 більш як у 5 разів. Усього за минулий рік у нас було виловлено 837 тисяч центнерів риби. В подальшому цей показник має ще більш зрости. Для цього тепер будуються нові рибозводні ставки і ставкові господарства, реконструюються старі, посилюється інтенсивність і вдосконалюється технологія вирощування риби. Особливу увагу приділено розведенню рослинодних порід — товстолобика, білого амура. Основний наголос, як і раніше, робиться на ставковому рибництві.

На нього припадає більш як половина запланованого вилову. Перспективним є інтенсивне рибництво у великих ставках і пристосованих водоймах. Таких, наприклад, як у Полтавському рибкомбінаті, що займають 1040 гектарів водного дзеркала. Торік з кожного гектара тут взяла майже по 22 центнери риби, що на 8

центнерів більше, ніж у середньому по республіці. «Червона слобода» на Черкащині стане ще одним таким великим господарством.

Помітний вклад вносять і господарства, які використовують скидні підпірні води електростанцій. Тут можна вирощувати рибу цілий рік. Влітку — коропа, рослинодних і осетрових, взимку — форель. Такі рибосни діють у Київській, Харківській, Дніпропетровській і Запорізькій областях, будуються — в Донецькій, Ворошиловградській, Вінницькій та Івано-Франківській.

Вже незабаром ми плануємо одержувати з них до 100 тисяч центнерів риби, причому значну частину — форелі. Для неї споруджується 10 спеціальних розплідників на оборотному водопостачанні.

Всю роботу ми проводимо в тісній співдружності з установами Академії наук УРСР, Українським науково-дослідним інститутом рибного господарства. У нашій системі діють також проектна контора, пересувна механізована колонна, будівельно-монтажний трест, механічний завод нестандартного устаткування і рибоводного інвентаря, живорибна база. Це дає повну підставу твердити, що День рибалки — свято людей багатьох професій.

(РАТАУ).

Цю бригаду комуніст Олександр Максимович Хоменко очолює вже четвертий рік. Не секрет: траплялися випадки невиконання плану всім колективом, немало було й відстаючих.

Тепер бригада — одна з передових на підприємстві. Протягом минулого року вона декілька разів виходила переможцем соціалістичного змагання серед виробничих колективів.

Бригада, про яку ми розповідаємо, одна з перших на підприємстві підтримала почин ростовчан: «Працювати без відстаючих». Майстер О. М. Хоменко разом із членами своєї бригади уважно проаналізувала всі сторони цього почину з тим, щоб впровадити його в колективі.

Почали з того, що до відстаючих прикріпили передових робітників. Через деякий час сталися помітні зрушення. Так, над робітницею Г. Г. Оропай, яка з місяця в місяць не виконувала норм виробітку, взяла шефство досвідчена швачка Л. О. Мироненко, що виконує таку ж операцію.

Уважно спостерігала Лідія Олександрівна за працею Галі, поправляла її, підказувала, передавала свої методи роботи. Інколи навіть допомагала виконувати денне виробниче завдання.

— Твоїм, Галю, правилом повинно стати таке: виконання норми виробітку — обов'язок! — сказала вона одного разу дівчині.

Старання наставниці не пропали марно. Уже рік Галина Оропай ви-

конує свої завдання не менше ніж на 102 проценти.

Не виконувала норм і Ніна Назаренко на цій же операції. Їй постійно допомагала долати перші труднощі сестра Світлана, яка прийшла на підприємство значно раніше і вже встигла добре засвоїти декілька операцій. Минув час, тепер Ніна працює не гірше за Світлану.

У бригаді трудиться багато молоді. З перших днів їх беруть під опіку наставники. Кращі з них — передові робітниці: Катерина Луценко, Віра Житинська, Зінаїда Чебанцова, Галина Дирда. Щорічно вони навчають по 2-3 молодих виробничиків.

До речі, кожен робітник намагається допомогти тому, хто сидить поруч. Це обов'язково врахову-

ється при підбитті підсумків індивідуального соціалістичного змагання.

Соціалістичному змагання в бригаді приділяється велика увага. Щомісяця підбиваються підсумки індивідуального трудового суперництва. До визначення переможців підходять принципово.

Сім робітників бригади виконали своє п'ятирічне завдання до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Це — К. І. Луценко, В. П. Житинська, Н. Г. Боюнець, Г. О. Кравченко, Г. М. Боюнець, З. М. Сердюк, Л. О. Мироненко.

Своє п'ятирічне завдання бригада зобов'язалася виконати до 63-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Це — гідний подарунок XXVI з'їзду КПРС.

Н. БОНДАРЕНКО,
інженер-технолог Лубенського УВП.
Полтавська область.

У ПОШУКАХ РЕЗЕРВІВ

Почин колективу Одеського науково-виробничого об'єднання «Кісеньмаш» ощадливо витрачати метал знайшов гарячу підтримку на виробничому об'єднанні «Електрик».

Після того, як трудівники ознайомились з цим починком, було організовано збір цінних пропозицій для його підтримки. Вже надійшло декілька пропозицій. Практичне застосування кожної з них у виробництві дасть економію прокату чорних металів 2,5 тонн, латунного прокату — 0,8 тонн.

Що ж це за пропозиції? На це запитання відповідає інженер технічного відділу об'єднання В. Когут. Ось що він розповів:

— «Електрик» — не металообробне підприємство, але також може внести свій вклад у такий важливий захід, як економія металу. Так, від впровадження багаторядних штампів на шайбу 3,4 буде досягнуто річної економії 0,83 тонн прокату чорних металів. За рахунок зменшення ширини відрізання латуні при виготовленні букси і втулок до виробів ІШСВ—20 економія становитиме 0,8 тонн латуні.

З метою використання відходів, що утворюються при виготовленні деяких шайб, впроваджується комбінований штамп, який дасть економію 1,85 тонн прокату чорних металів.

Г. ЮХИМЕНКО.

РИТМІЧНО, ЯКІСНО

Трудівники цеху № 2, як і весь колектив Чернівецького УВП, широко розгорнули соціалістичне змагання за дострокове виконання планових завдань і взятих соціалістичних зобов'язань завершального року десятиріччя. З місяця в місяць цех працює ритмічно, з перевиконанням доведених завдань випускаючи якісну продукцію.

Запорукою такої стабільної роботи служить постійна увага до організації праці. План випуску еластичної тасьми доводимо дільницям на весь місяць по днях, контролюємо його виконання по декадах. Майстри зі свого боку постійно стежать за виконанням денного плану. Якщо з тієї чи іншої причини у виробництві продукції трапляються неув'язки, то керівники дільниць негайно вживають заходів для подолання допущеного відставання.

Важливу роль у забезпеченні ритмічної роботи цеху відіграє також добре налагоджена організація соціалістичного змагання. Плетильники завжди знають, як вони попрацювали за кожен минулий день, що дуже важливо. Про це вони дізнаються з спеціальної дошки показників, куди систематично заносяться результати роботи.

У середньому за червень виконання змінних норм виробітку становить 110—115 процентів. Окремі трудівники досягають ще вищих виробничих показників. Так, показуючи зразки високої трудової дисципліни і культури виробництва,

ва, плетильниці Ольга Христук, Олена Халатурник, Наталія Литвинова, Ніла Рикаловська, Ірина Савчук та інші виконують змінні завдання на 140—135 процентів при відмінній якості продукції.

Разом з тим, у цеху є шість чоловік, що справляються з виконанням норми виробітку лише на 102—103 проценти. Ми вважаємо їх слабкими і вживаємо необхідних заходів для підвищення кваліфікації цих робітників. Плетильники, що працюють поруч з ними, стежать за якістю їх роботи, навчають передовим прийомам праці.

Широкого розмаху набрало трудове суперництво у цеху між бригадами і зміними. На засіданні цехового комітету профспілки до сьомого числа підбиваємо підсумки змагання за минулий місяць. Аналізуємо не тільки здобутки передовиків, але й причини, що призвели до відставання тієї чи іншої бригади, окремого робітника. Це дає добрі наслідки.

Високих виробничих показників домоглися в змаганні бригада Клівока Івана Корнійовича та зміна майстра Цалін Ганни Василівни.

За прикладом передових колективів республіки, плетильники цеху № 2 випускають нові резерви і можливості для збільшення випуску продукції, щоб зустріти XXVI з'їзд КПРС новими трудовими здобутками.

А. ПЕТРОВА,
ст. майстер цеху № 2 Чернівецького УВП.

Марія Марна працює швачкою-мотористкою на Кам'янець-Подільському УВП. Вона досконало оволоділа обраною спеціальністю і щораз добивається хороших результатів при виконанні виробничих завдань.

Трудівниця керується відповідними правилами організації свого робочого місця, рекомендаціями технологічного процесу, раціональним використанням дорогоцінного робочого часу.

Змінні норми Марія Марна виконує, як правило, на 130—140 процентів при хорошій якості продукції. То ж не дивно, що план десятиріччя вона виконала ще у 1979 році. За це сумлінну трудівницю нагороджено Почесною Ленінською грамотою.

На знімку: М. Марна за роботою.

Фото І. СВІДЕРА.

Постійно піклуються про професійне зростання трудівників на Ужгородському УВП-2. Старші, більш досвідчені спеціалісти, діляться досвідом роботи, передовими методами праці з молоддю.

На знімку: майстер комсомольсько-молодіжної дільниці Ганна Андріївна Свистак пояснює молодим робітницям Ганні Гері та Ірині Свадебі, як краще організувати виробничий процес.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

ЩАСТЯ ТРУДІВНИЧЕ

Закінчивши Криворізьку спеціалізовану школу-інтернат для глухих дітей, Зоя Кирилівна Скопеч вирішила стати швачкою-мотористкою. На уроках виробничого навчання вона уважно прислухалася до розповідей викладача, з теоретичними знаннями досконало опанувала практику. А коли одержала документ про освіту, поїхала в Дніпропетровськ, де влаштувалася на учбово-виробниче підприємство.

З першого дня дівчину оформили ученицею до досвідченої швачки Тетяни Кулинич, яка відразу помітила: в дівчині є хист до обраної професії і відразу доручила їй виконувати одну з найпростіших операцій.

Час від часу підходила до Зої, цікавилася, як у неї йдуть справи. Згодом молодій робітниці стали доручати більш складні операції. Чого сама ще не збагнула, допитувалася в старших, цікавилася спеціальною літературою. А через деякий час Зої присвоїли розряди: перший, другий, третій... Це — найвища кваліфікація на підприємстві!

Відтоді минуло двадцять чотири роки. Майстерність, досвід, високий розряд дає змогу кадровій робітниці значно перевиконувати денні виробничі завдання. Наприклад, протягом зміни вона шие 320 рукавиць при плановому завданні 150. Причому продукція її відзначається високою якістю.

Зробити якнайбільше самій — це ще не все, вважає передова робітниця. Адже передати свій досвід, майстерність юнакам та дівчатам — не менш важливо для підприємства, ніж, скажімо, виконання своїх особистих завдань.

— У мене було двадцять три учні, — розповідає З. К. Скопеч. — Серед тих, які вже дещо знали про професію, попадалися й такі, що тільки тут, на підприємстві, сіли за швейну машину. Не рахувала-

ся з особистим часом, вчила, допомагала. Вже навіть вийшовши на самостійну трудову дорогу, колишні мої учениці часто приходили за порадою. Не відмовляла...

На дільниці Валентини Григорівни Чуйкіної, де тепер трудиться Зоя Кирилівна, багато робітниць беруть приклад з неї, ветерана, ударника комуністичної праці. Це — Катерина Демченко, Людмила Окороженко, Галина Прудько.

Основа успіху З. К. Скопеч, як вважає сама робітниця, є досконале знання свого фаху, вміння скоротити допоміжний робочий час при виконанні операції. Місце, де працює жінка, завжди знаходиться у зразковому стані.

Швачку неодноразово нагороджували грамотами, їй вручали грошові премії, оголошували подяки. Адже вона заслужила ці відзнаки добросовісною, старанною працею.

Ввечері вся сім'я збирається вдома. У кожного свої справи. Та спершу поговорять про найважливіші події прожитого дня, а згодом — кожен приступить до своїх занять: батько з матір'ю здебільшого по господарству, діти — готують уроки...

А вправившись, Зоя Кирилівна сідає з чоловіком навпроти дочки, спостерігають, як вправно витанцюють на клавішах її гнучкі пальці.

Народжується музика.

Обличчя дівчини розквітає щасливою посмішкою. Ця бентежна радість передається всім членам сім'ї.

Зоя Кирилівна знає: то велике щастя — виростити і виховати дітей, мати улюблену професію, жити в колективі, де тебе цінують і поважають. Щастя, коли людям приносиш користь...

А. СЕВАСТЬЯНОВ.
м. Дніпропетровськ.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації продукції підприємствами системи УТОГ за шість місяців 1980 року (у тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактичне виконання	Процент
Єнакієвське	731	820	112,2
Харківське-2	4100	4344	106,0
Львівське швейне підприємство			
«Силует»	5590	5913	105,8
Комунальське	680	718	105,6
Ворошиловградське	1688	1766	104,6
Полтавське-2	800	836	104,5
Бродівське	1135	1185	104,4
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	4311	4492	104,2
Чернігівське	2520	2620	104,0
Івано-Франківське	3830	3981	103,9
Лебединське	469	487	103,8
Дніпропетровське	1505	1560	103,6
Житомирське	2415	2497	103,4
Запорізьке	2590	2679	103,4
Дніпро-Дзержинське	1375	1422	103,4
Дрогобицьке	820	846	103,2
Ровенське	660	680	103,0
Білоцерківське	2310	2378	102,9
Ужгородське-2	2140	2200	102,8
Херсонське	1040	1069	102,8
Черкаське	1072	1102	102,8
Сімферопольське	1230	1263	102,7
Ужгородське-1	760	780	102,6
Вінницьке	1135	1165	102,6
Артемівське	1910	1958	102,5
Миколаївське	486	498	102,5
Харківське-1	1070	1093	102,1
Кам'янець-Подільське	1420	1449	102,0
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	4320	4401	101,9
Лубенське	1749	1782	101,9
Чернівецьке	2800	2853	101,9
Сумське	980	998	101,8
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	2720	2767	101,7
Полтавське-1	2350	2385	101,5
Кіровоградське	2710	2748	101,4
Кіровоградське	679	687	101,2
ВСЬОГО:	68100	70422	103,4

ЛЮДИ НАШОГО ТОВАРИСТВА НАСТАВНИК, АКТИВІСТ

Понад тридцять років славно трудиться на Львівському швейному підприємстві «Силует» комуніст, правофлангова п'ятирічки Лариса Пилипівна Алфімова.

Протягом своєї виробничої діяльності передова робітниця і очолювана нею рада наставників, дали півтону у трудове життя багатьом десяткам представників молодого покоління, прищепили їм любов до обраної професії, навчили берегти і примножувати традиції підприємства. Тепер вони вже самі стали наставниками, навчають новачків і одночасно з цим продовжують вдосконалювати свою майстерність. Кращі з них — комуністи Л. Гурська, С. Дем'янчук, М. Барба, що систематично перевиконують змінні завдання, постійно борються за високу якість продукції, вміють знаходити й ефективно використовувати резерви. Своїми успіхами вони завдячують першому наставнику — Ларисі Пилипівні Алфімовій.

Крім великої організаторської і виховної роботи, що її проводить Лариса Пилипівна як голова ради наставників, знаходить час кадрова робітниця і для випуску стінної газети «За комуністичний труд». Як її редактор, Л. П. Алфімова докладає багато зусиль і хисту для під-

вищення ідейності, актуальності, бойовистості стіннівки. Систематично на сторінках газети висвітлюється хід соціалістичного змагання на підприємстві, рух за комуністичне ставлення до праці, боротьба за якість продукції, розповідається про кращих виробничників, аналізуються їх успіхи. З партійною принциповістю газета «За комуністичний труд» пише про недоліки в роботі підприємства. Критичні матеріали і порушені газетою питання розглядаються на нарадах у директора, рубрика «Слідами наших виступів» завжди привертає увагу численних чи-

тачів. Недарма протягом багатьох років підряд газета посідає перше місце на обласному огляді стіннівок. Велика заслуга у цьому беззмінного її редактора Алфімової Л. П.

Не вичерпується на цьому громадська діяльність ударниці комуністичної праці, «Майстра — золоті руки». Знаходить час передова виробництвця для проведення на своєму підприємстві, зокрема серед нечучючих трудівників, агітаційної роботи. Вмінням дохідливо, чітко роз'яснювати політику Комуністичної партії і уряду, коментувати міжнародні події Лариса Пилипівна завоювала великий авторитет серед товаришів по роботі. Послухати її виступ під час проведення політінформації чи бесіди завжди збирається багато людей.

Нині наставник, редактор, агітатор Л. П. Алфімова нахненно трудиться в рахунок грудня 1981 року, самовідданою працею примножує здобутки рідного підприємства. Не зважаючи на вік, працює з молодечим завзяттям, вміло поєднуючи основну роботу з багатогранною громадською діяльністю.

М. СОВЯК, О. ЄВСИКОВА, Д. ДЕМВІНА,
контролери підприємства
«Силует».

ВЕТЕРАН КОЛГОСПУ

Нещодавно в Будинку культури села Шишківці Кіцманського району Чернівецької області відбувся вечір вшанування ветерана колгоспу «День урожаю», учасника Великої Вітчизняної війни, члена нашого Товариства, комуніста Василя Івановича Антонока.

На святково прикрашеній сцені сільського Будинку культури великий портрет В. І. Леніна, гасла, транспаранти, а зал переповнений. Василя Івановича запрошують на сцену. Дві дівчини у українських костюмах на вишитому рушнику підносять ветерану колгоспу запашний коровай. Піонери дарують квіти. Вони сердечно поздоровляють В. І. Антонока з 25-річчям невтомної праці у колгоспі і бажають йому здоров'я, нових успіхів у трудовій діяльності.

Група школярів виконує літературно-поетичний монтаж про розквіт орденосної Буковини в єдиній сім'ї народів-братів Країни Рад, про соціалістичні перетворення на

оновленій буковинській землі, 40-річчя возз'єднання її з Радянською Україною, та про героїв-орденосців, які прославили свій край ударною працею.

З привітанням до ветерана виступила голова Чернівець-

кого облвідділу УТОГ Світлана Петрівна Комісарова, яка вручила ювіляру Почесну грамоту і подарунок.

Голова Кіцманського міжрайвідділу УТОГ М. М. Мірош розповів присутнім про участь Василя Івановича у Великій Вітчизняній війні, про його трудовий шлях і велику громадську роботу серед нечучючих.

У своєму виступі В. І. Антонок подякував правлінню і партійній організації колгоспу, правлінню Чернівецького облвідділу УТОГ за високу оцінку його трудової діяльності і запевнив присутніх, що надалі буде трудитися з повною віддачею, всі сили і знання віддаватиме на благо Вітчизни.

На закінчення вечора, присвяченого вшануванню ветерана, самодіяльний народний театр і естрадний колектив Чернівецького Будинку культури глухих дали концерт, який пройшов з великим успіхом.

Г. ВЛАСОВ,
Фото О. СТЕПАНЮКА.

ЗУСТРІЧ ДРУЗІВ ПО ЗМАГАННЮ

У минулому році члени Товариства Жмеринського міжрайвідділу УТОГ Вінницької області тепло приймали у себе гостей — передовиків виробництва і сільськогосподарства Могилів-Подільського міжрайвідділу, що прибули тоді до них на зліт глухих двох МРВ. Тоді було вирішено продовжити ці зустрічі і ось, в один з вихідних днів, члени Товариства з Жмеринки вирушили в Могилів-Подільський, що розкинувся на березі швидкоплинного Дністра.

У клубі глухих відбулася хвилююча зустріч. Хліб і сіль на вишитих українських рушниках, букети квітів піднесли гостям члени УТОГ — передовики виробництва І. П. Лайко, А. Д. Голиборода, Д. Г. Сваричевський та М. І. Кульбачук.

Хліб... Від пишного, рум'яного і западного короваю ніби світліше стало в переповненому залі клубу, розцвіли усмішками обличчя людей і по залі пройшов рух — кожен хотів краще побачити ту вічну і завжди святу, і нову церемо-

нію зустрічі дорогих гостей, коли господарі вручають їм найсвятіше і людяніше — хліб...

Гостей і всіх членів УТОГ привітала голова Могилів-Подільського МРВ В. С. Кримська. Вона розповіла про роботу глухих трудівників свого відділу і надала слово голові облвідділу УТОГ В. С. Миколаєнко. Віра Семенівна познайомила присутніх з роботою обласної організації, її завданнями по виконанню накреслених планів і відмітила важливе значення участі в цій роботі кожного члена Товариства, де б він не працював.

Кращим глухим робітником, що відзначилися в соціалістичному змаганні, було вручено почесні грамоти. Їх одержали швачка Могилів-Подільського побуткомбінату Г. Е. Лайко, знатна телятниця з села Сліди того ж району А. К. Наконечна, працівниця зеленого господарства побуткомбінату Є. Ф. Соколюк, столяр радгоспу імені Суворова В. Б. Андрієвський, кадрова робітниця Могилів-Подільського комбінату І. Ф. Білецька.

З привітанням до учасників зуст-

річі, друзів по змаганню звернулася одна з старіших членів УТОГ голова Жмеринського міжрайвідділу Товариства Р. К. Осмаєвська. Вона познайомила учасників зустрічі з роботою, трудовими досягненнями нечучючих свого відділу, з їх планами в завершальному році десятиріччя.

Тепло зустріли члени Товариства виступ учасника Великої Вітчизняної війни, колишнього воїна і партизана, а нині голову Томашпільської первинної організації УТОГ Н. Г. Гергея, а також столар Жмеринської майстерні зв'язку В. П. Кабака та муляра з міста Бара В. Кудими. Кожному з них було що розповісти про себе і своїх товаришів, про роботу по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС і підготовку до гідної зустрічі XXVI з'їзду КПРС та XI з'їзду УТОГ.

На закінчення зустрічі силами учасників художньої самодіяльності обласного Будинку культури було дано концерт, тепло зустрінутий членами УТОГ.

М. НИРОВ.

3 редакційної пошти

ВИСТУПАЮТЬ АМАТОРИ СЦЕНИ

У свято краси і молодості перетворився обласний огляд колективів художньої самодіяльності Ровенського облвідділу УТОГ, присвячений 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна та XXVI з'їзду КПРС.

Спочатку були проведені внутрішні конкурси, відтак кращі з кращих прибули в Ровно, щоб тут продемонструвати свою майстерність. Це право здобули аматори сцени Ровенського будинку культури і Сарненського клубу глухих, серед яких чимало передовиків виробництва, які весь вільний час віддають самодіяльному мистецтву.

Присутні дали високу оцінку виконавцям хореографічної картини «Доярочки» (соліст Василь Крижик), угорського танцю «Чар-

даш» (солістки Ніна Гаврилюк, Софія Забейда, Ганна Покодило, Микола Заєць, Василь Крук). Із значним успіхом пройшла вистава комедії Некрасова в одній дії «Петербурзький ростовщик». Тут ролі вдало виконали кращі виробничники УВП, льнокомбінату, фабрики індопшиття одягу серед яких Віктор Свистун, Лариса Скальська, Михайло Полухович, Микола Паламарчук та інші.

Із сарненських аматорів сцени найбільший успіх випав на долю Елеонори Шкуц, яка гарно продекламувала вірш М. Алігер «Читаючи програму партії», з умінням виконала пісню «Даль велика» на слова Р. Рождественського і музику Є. Птичкина.

Ю. ГРОМАДЧЕНКО.

МОЛОДЕ ПОПОВНЕННЯ ПЕДАГОГІВ

Кожен навчальний заклад щорічно проводить в цей час своїх вихованців у трудове життя. Цього року дефектологічний факультет Київського державного педагогічного інституту ім. О. М. Горького закінчили 77 студентів.

Вони одержали кваліфікацію вчителів школи глухих та слабочуючих. З них 56 осіб працюють у різних школах республіки і здобули вищу освіту заочно. Чотири випускники одержали дипломи з відзнакою. Це вчителі М. Ю. Дидик (Ужгород), Н. М. Фень (Чернівці), К. Д. Титова (Кривий Ріг), М. І. Савчук (Підкарпатська школа Львівської області).

Більшість випускників заочного відділу, маючи певний досвід навчально-виховної роботи з глухими та слабочуючими дітьми, виявили великий інтерес до спеціальних дисциплін, добре опанували проправовим матеріалом, про що свідчать змістовні відповіді на державних екзаменах.

Стационарний відділ цього року закінчив 21 випускник. Довгих п'ять років чекали студенти того дня, коли одержать дипломи і право на самостійну роботу з контингентом нечучючих дітей. Випускники-сурдопедагоги йшли до цього дня через роки напруженої

праці, часто буваючи в читальних залах, аудиторіях, спеціальних школах для дітей з вадами слуху.

І ось, нарешті, довгожданий день настав. Диплом з відзнакою вручено відмінниці навчання К. В. Анельчук. Вона разом з товаришами по групі А. В. Кранченко та Н. А. Жук працюватиме в Київській школі для глухих дітей № 6. Там раді новому поповненню і чекають на них. До Житомирської школи для глухих дітей поїде сім'я Вдовиченків. Сестри Н. М. Фетько та М. М. Фетько одержали призначення до Ужгородської школи.

Кафедра сурдопедагогіки та логопедії постійно працює над підвищенням якості підготовки спеціалістів. Сподіваємося, що і цього річний випуск сурдопедагогів понесе до шкіл республіки міцні знання, відданість справі виховання дітей з вадами слуху, виявить цілковиту готовність до самостійної роботи.

Хочеться побажати всім нашим вихованцям великих успіхів на їх творчому шляху, високого потягу до знань, любові до справи, до дітей.

К. БОЙКО, Е. ГРОЗА,
доценти кафедри сурдопедагогіки та логопедії КДПІ ім. О. М. Горького.

ВІДПОЧИВАЄМО КОЛЕКТИВОМ

Невід'ємними і характерними рисами всіх заходів, що проводяться у нашому клубі глухих, впевнено можна назвати масовість, змістовність, корисність. Тому нечучючі трудівники із задоволенням відвідують культурно-оздоровчі заходи у всіх його починаннях.

Дбає про різнобічний культурний розвиток відвідувачів директор клубу Любов Іванівна Морикина. Вона вміє спрямовувати бажання і потреби робітниць. Це добре видно на прикладі роботи гуртка «Господиня». Радо приходять сюди жінки поділитися кулінарними секретами, розкрити модну сучасну сукиню, вивчити нові зори в'язання.

Але помилковим було б вважати, що цим гуртком обмежується

вся робота клубу. Не менш активну участь нечучючі беруть у культурних походах по рідному краю. Так, надовго запам'ятається відвідування державного заповідника «Чорноморський», святкування дня Перемоги і покладання квітів до обеліску загиблим воїнам та інші змістовні заходи.

Любимо ми разом їздити до лісу, на річку, переглядати кінофільми.

І хочеться сказати щире спасибі Любові Іванівні Морикиній, яка зуміла зробити для нас клуб рідною домівкою, навчила відпочивати колективно.

О. ВОЛОШИНЮК,
м. Гола Пристань,
Херсонської області.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «НАШОГО ЖИТТЯ»

Роботу буде поліпшено

У «Нашому житті» від 14 червня ц. р. було опубліковано статтю А. Смирнова «Разючі контрасти. Чим пояснюються вони?», в якій йшла мова про незадовільну організацію роботи з наукової організації праці на деяких підприємствах УТОГ і, зокрема, на Лубенському УВП.

Як повідомив редакцію дирек-

тор Лубенського УВП П. Т. Погребняк, виступ газети обговорено на відкритих партійних зборах. Заходів вжито. Інженера з НОП тов. Т. Третяка суворо попереджено.

На зборах було висловлено ряд зауважень, пропозицій, щодо поліпшення роботи з наукової організації праці на підприємстві.

РОБОТУ ПОЖВАВЛЕНО

Громадський конкурс-огляд бібліотек триває серед культзакладів Товариства Одещини.

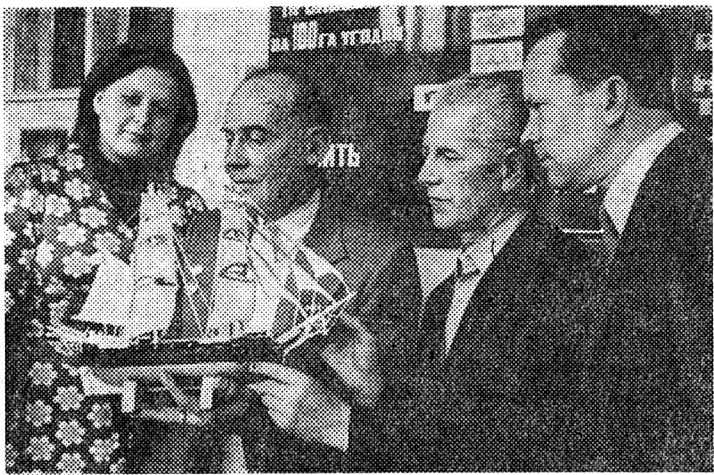
Якщо раніше бібліотеки, що функціонували на громадських засадах, існували тільки на виробничому об'єднанні «Електрик», то нині вони створені і діють у всіх без винятку районних клубах області. Організацію їх роботи здійснюють директори клубів, перекладачі. Розроблено конкретні підрічні і річні плани роботи, які передбачають заходи, спрямовані на залучення широкого читачього загалу, придбання книг, проведення конференцій, диспутів, створення пересувних бібліотек.

Так, наприклад, обласний Будинок культури проводить велику роботу по забезпеченню літературою літніх і хворих членів УТОГ, громадська бібліотека Білгород-Дністровського клубу з успіхом провела масові читачькі конференції за творами Л. І. Брежнєва, ряд важливих і корисних заходів організували шанувальники книги Роздільнянського, Любашівського та інших районів області.

Обласний конкурс-огляд громадських бібліотек кількісно і тематично розширив книжковий фонд, посилив політико-виховну роботу серед нечуючих.

Ю. ГЕР.

Одеська область.

При Богодухівському клубі глухих Харківської області триває час працює гурток «Умілі руки».

На знімку: учасники зонального семінару керівників культзакладів УТОГ, який відбувся тут недавно, оглядають одну з робіт виставки гуртка «Умілі руки» — модель легендарного брига «Меркурій».

Фото М. ПОСИПЕНКА.

КОНЦЕРТ НА ПАЛУБИ

Мішна творча дружба єднає Сімферопольський будинок культури УТОГ з моряками-чорноморцями. То ж не дивно, що минулої неділі в місті-герої Севастополі відбулася тепла зустріч екіпажу військового корабля з членами УТОГ, учасниками Народного ансамблю танцю «Кримчанка».

Все цікавило і захоплювало самодіяльних артистів: розміри і оснастка судна, чистота і порядок на ньому. Моряки розповіли гостям про службу, про свою художню самодіяльність, яка представлена вокально-інструментальним ансамблем, драматичним колективом, солістами співаками і музикантами.

У свою чергу учасники ансамблю «Кримчанка» розповіли про свою трудову діяльність, широке коло захоплень та інтересів, творчий шлях свого самодіяльного колективу.

Бесіди, посмішки, але... Наближається початок концерту, зростає хвилювання. Адже ансамблю ще не доводилося виступати, як жартують моряки, «в умовах, близьких до бойових».

Концерт відбувається на палубі. Глядачів — не підрахувати.

Линуть над севастопольською бухтою звуки російської народної мелодії... І ніби притихло море, притихли чайки: по палубі військового корабля, переливаючись яскравими кольорами костюмів, повільно пливе дівочий хоровод — Народний ансамбль танцю «Кримчанка» дарує захисникам морських рубежів Вітчизни своє радісне, іскрометне мистецтво.

Концерт закінчився. Моряки ще і ще раз гаряче дякують солістам ансамблю Л. Маматовій, Н. Бельському, М. Касьянчик та іншим учасникам і запрошують приїздити до них частіше.

Заступник командира корабля в знак подяки вручає директору Сімферопольського будинку культури УТОГ В. Веселовій пам'ятний сувенір і Грамоту «За великі успіхи у військово-патріотичному вихованні особового складу ВМФ».

Л. КУЧЕРУК,
художній керівник будинку культури.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ ПРО РЕЗЕРВИ НЕ ПОДБАЛИ

За підсумками республіканської першості з баскетболу серед нечуючих спортсменів, яка проходила наприкінці травня в Кіровограді, можна зробити такий висновок: збірна України може досягти успіху в першості СРСР, оскільки в її складі є ряд перспективних гравців. Проте збірні команди областей, за винятком Київського облвідділу, переживають період певного спаду, що безумовно позначилося на їх виступах у цьогорічній першості.

У турнірі команд першої групи взяли участь спортсмени з п'яти обласних центрів — Києва, Донецька, Чернівців, Кіровограда і Харкова. На жаль, відсутність команди Одеського облвідділу, позбавила поєдинки гостроти, бо незалежно від кінцевих результатів жодна з команд не вибувала з першої групи.

На перше місце у однаковій мірі претендували всі команди, за винятком харківської, котра прибула на змагання зовсім не підготовленою фізично і психологічно.

Перший день змагань пройшов спокійно. Команда Чернівецького облвідділу в легкому і невимушеному стилі переграла харків'ян, клас яких виявився набагато нижчим. Чернівецькі спортсмени мають у своєму складі чотири-п'ять високотехнічних гравців, які використовують у грі кидки з середніх і дальніх дистанцій, причому два з них, Д. Білобрівець і М. Бодюк, показують високу індивідуальну результативність.

У другій грі Кіровоград—Донецьк рівна боротьба точилася до тих пір, поки за п'ять персональних зауважень не залишив майданчик центровий донецьчанин О. Саєвський. Це призвело до того, що команда, яка звикла спиратися на лідерів Саєвського і Годлу, втратила свою боєздатність і поразка, якої вони зазнали від кіровоградців, виявилася цілком закономірною.

Найбільш драматичним моментом першості став її другий день. Якщо донецьчани впевнено виграли в команді харківського облвідділу, то у зустрічі Київ—Чернівці гострота боротьби не стихала до останньої секунди.

На початку успішніше діяли кияни, у складі яких відзначався гравець Г. Івлєв. Вони швидко за-

хопили ініціативу і втримували перевагу у рахунку всю першу половину зустрічі. Після перерви активно заграв чернівецький танDEM Д. Білобрівець — М. Бодюк. Їх кидки з дальніх дистанцій частіше стали влучати у ціль, вони знайшли щільний захист противника і безперешкодно проникали під щит. Рахунок швидко вирівнявся, а за сім хвилин до кінця зустрічі кияни опинилися у ролі наздоганяючих.

На останніх хвилинах цієї захоплюючої, безкомпромісної гри не найкращим чином почали діяти судді. Звичайно, це суб'єктивне авторське припущення, але «суддівські помилки» на користь киян визнав і головний суддя змагань тов. Дубін. Однак, належних доказів, які б давали право баскетболістам з м. Чернівців на повторну зустріч, представник команди висунути не зміг, а тому протест буковинців було визнано безпід-

Нотатки з першості по баскетболу

ставним. Таким чином, перемогу з різницею у два очка здобули кияни.

Тренеру команди Чернівецького облвідділу варто було б більше уваги приділити психологічній підготовці гравців, оскільки сумнівна поразка у грі з киянами повністю деморалізувала його спортсменів. Незважаючи на це, команда повинна була зберегти бійцівський характер, але, на жаль, вийшло інакше: гравці виглядали знервовано, розгублено, а деякі взагалі почали поводити себе брутально.

У наступних зустрічах спортсмени заперечували ледве не всі суддівські рішення, а О. Сопівник навіть вдався до хуліганського вчинку, кинувши м'ячем в обличчя київському судді. За це він був віддалений не лише з майданчика, а й з залу. Цей випадок, хочеться вірити, знайде принципову оцінку в Укрспортфедерації.

Фінальна гра за перше-друге місце між командами Києва і Кі-

ровограда проходила з явною перевагою столичних спортсменів і завершилася їх перемогою.

Цікавіше проходила суперечка за третє-четверте місце у зустрічі Донецьк — Чернівці. Капітан донецьчанин О. Саєвський, як кажуть, взяв гру на себе, що йому цілком вдалося: він встигав ефективно грати у нападі й обороні, влучно кидав з дальніх дистанцій, стрімко проходив під щит. Чернівчани не знайшли засобів нейтралізації найнебезпечнішого гравця і програли, зайнявши загальне четверте місце. На п'ятому, — програвши всі зустрічі, — харківські спортсмени.

Ті, хто уважно стежив за ходом першості, не можуть не помітити тенденції, яка простежується в усіх, за винятком київської, команд. Склад гравців помолодшав, серед них з'явилися молоді, перспективні спортсмени, але брак ігрового досвіду змушував тренерів притримувати їх на лаві запасних. Головні навантаження лягали на плечі провідних гравців-ветеранів, які, «граючи на грані фолу», часом залишали майданчик набагато раніше фінального свистка, використавши ліміт порушень. І тоді виходили молоді гравці. Не по одному, а по кілька і, замість органічного поєднання у команді молоді і ветеранів, на полі опинялась юнацька команда, яка неспроможна була вести рівну боротьбу.

Серед жіночих команд виділялись представниці Одеського і Київського облвідділів, які і посіли відповідно перше і друге місце. Командою одного гравця — Л. Рибалкіної, по суті є команда Запорізького облвідділу УТОГ, що виборола третє місце. Навіть для втримання завойованих позицій за поріжжям необхідно подбати про резерви.

Молоді за своїм складом команди Донецька і Миколаєва посіли четверте і п'яте місце. Залишила першу групу команда Житомирського облвідділу, котра провела одну яскраву зустріч з киянами і виграла її, але цього виявилось недостатньо для закріплення в першій групі.

В. ЖАДОВ,
голова Кіровоградського облвідділу УТОГ.

ПІОНЕРСЬКЕ ЛІТО

Пролунав останній шкільний дзвінок для випускників Лебединської школи-інтернату глухих дітей. Перед тим, як роз'їхатися по домівках, на згадку про своє навчання в школі вихованці 12 класу посадили Алею випускників.

А в школі, незважаючи на те, що розпочалися канікули, вирує життя, кипить різноманітна учнівська діяльність — відкрився літній табір праці і відпочинку «Супутник».

Добре попрацювали під час виробничої практики учнівські бри-

Добре у таборі

гади, які готували табір до відкриття. Кращим з них П. Мороз, В. Буйвол, Ю. Мартиненко та іншим на урочистій шкільній лінійці директор школи О. Гнада виголосив подяку.

Цікаве і змістовне дозвілля організували для своїх підопічних у таборі вихователі І. Ворона, Н. Розгон, Є. Гордієнко. Діти побували на фабриці пластмасової фурнітури, де ознайомилися з виготовленням гудзиків, олімпійських сувенірів. Захоплюючою була ек-

скурсія в гончарний цех, в якому на їх очах з сирі глини народжувалися готові вироби. Найближчим часом учні побувають на інших підприємствах, що допоможе їм дізнатися про робітничє життя і сприятиме вибору своєї майбутньої професії.

А вечорами на них чекають цікаві тематичні зустрічі, ігри, гуртки. Нудьгувати у таборі не доводиться нікому.

О. КОЗЮРА,
вихователь Лебединської школи-інтернату.
Сумська область.

Робітниця Івано-Франківського УВП Стефанія Сегін у години дозвілля зі своєю дочкою.
Фото М. ХАРКІВСЬКОГО.

ГАБРОВСЬКІ УСМІШКИ

— Скільки коштує цей бриль? — запитав габровець, показуючи на модний капелюх у вітрині столичного магазину.

— Двадцять левів, — відповів продавець.

Габровець подумав, що над ним глузують, запрошуючи непомірно високу ціну, і, з свого боку, не захотів залишатися в боргу:

— А де ж у нього дірки?

— Які дірки?

— В котрі продіне вуха той осел, що заплатити стільки грошей за солом'яного бриля!..

І ТАКЕ БУВАЄ

Людина прийшла на допомогу

Тракторист колгоспу «40 років Жовтня» Амвросієвського району Донецької області Б. Павленко був дуже здивований, коли шлях його машини перепнула козуля. Він посигналізував, щоб прогнати її, та марно. Довелось виїздити з кабіни і криком відігнати геть тварину. Але не встиг механізатор сісти на місце, як козуля рішуче знову стала на шляху.

Відчувши, що тут щось негаразд, Павленко підійшов до козулі, і та... повела його за собою у ліс.

Іти далеко не довелося: біля старого чагарника він побачив козулю і двох маленьких козенят, які попали у браконьєрську пастку.

Заради їх врятування ватажок лісового сімейства і прийшов на допомогу до людини. Коли помічником знову відчували волю, всі четверо тварин швидко зникли у чагарниках.

Кор. ТАРС.

Амвросієвка
Донецької області.

Редактор П. БУЛАТОВ.